

LB-1998-2880

INSTANS:	Borgarting lagmannsrett - Kjennelse.
DATO:	1998-11-27
DOKNR/PUBLISERT:	LB-1998-2880
STIKKORD:	Arrest. Tvistemålsloven § 68, jf § 61 og arbeidsmiljøloven § 66 nr, jf § 61 nr. 2.
SAMMENDRAG:	Arbeidstaker som var avskjediget reiste sak om rettmessigheten og krevet erstatning. Han utvidet senere søksmålet mot to heleide datterelskaper og krevet arrest overfor alle tre. Mor- og datterselskapene ble ansett å ha samme virksomhet og kunne derfor saksøkes, Rt-1993-662 . Vilkårene for arrest ble funnet å foreligge.
SAKSGANG:	Asker og Bærum herredsrett Nr. 98-479A - Borgarting lagmannsrett LB-1998-2880 K.
PARTER:	Kjærende part: [REDAKERT] (Prosessfullmektig: Advokat Per Danielsen v/ advokatfullmektig Rolf Knudsen) Kjæremotpart: Telepost Europe AS Telepost Nordic AS (Prosessfullmektig: Advokat Rune Solberg v/ advokatfullmektig Marthe Kvaalen).
FORFATTER:	1. Lagdommer Dag Stousland, 2. Lagdommer Petter A. Lossius, 3. Lagdommer Jørgen F. Brunsvig.

Saken gjelder krav om arrest. Ved stevning til Asker og Bærum herredsrett av 23 februar 1998 anla [REDAKERT] søksmål mot Telepost Holding SA og krevet dom for at oppsigelsen av ham skulle kjennes ugyldig. Videre krevet han erstatning og oppreisning begrenset oppad til 2,2 mill kroner. [REDAKERT] ble avskjediget 23 februar 1998 og saken gjelder nå om avskjeden var rettmessig m m.

Ved prosesskrift av 31 juli 1998 begjærte [REDAKERT] arrest overfor Telepost Holding SA for det krav han ønsket dom for. Partene ble enige om at arrestbegjæringen skulle behandles under hovedforhandlingen som var berammet til 24 august 1998.

Kort tid før hovedforhandlingen inngikk [REDAKERT] og Telepost Holding SA forlik. Av forliket fremgår bl a at Telepost Holding SA skal betale 2 mill kroner til [REDAKERT] innen 4 september 1998. Partene begjærte i fellesskap hovedforhandlingen utsatt. Ny hovedforhandling er berammet til avholdelse 15 og 16 desember 1998. Arrestbegjæringen ble samtidig stilt i bero.

Oppgjør i overenstemmelse med forliket fant ikke sted og ved prosesskrift av 9 september 1998 begjærte [REDAKERT] arrestbegjæringen tatt under behandling. Ved kjennelse av 18 september 1998 tok herredsretten arrestbegjæringen til følge. Namsmannen fant at Telepost Holding ikke hadde eiendeler i Norge å ta sikkerhet i.

Ved prosesskriftet av 9 september 1998 trakk [REDAKERT] Telepost Europe AS og Telepost Nordic AS inn som saksøkte ved siden av Telepost Holding SA i medhold av tvistemålsloven § 68 og § 61. Uten å innhente uttalelse fra de to selskapene avsa herredsretten kjennelse den 14 september 1998 med slik slutning:

Saken avvises mot Telepost Europe AS og Telepost Nordic AS.

[REDAKERT] har i rett tid påkjært denne kjennelse og nedlagt slik påstand:

1. Arrestbegjæringen mot Telepost Europe AS og Telepost Nordic AS fremmes.
2. Telepost Europe AS og Telepost Nordic AS tilpliktes å betale [redacted] sine saksomkostninger tillagt lovens forsinkelsesrente fra 14 dager etter avgjørelsens forkynnelse.

Telepost Europe AS og Telepost Nordic AS har i tilsvaret av 9 oktober 1998 nedlagt slik påstand:

1. Herredsrettens kjennelse opprettholdes.
2. [redacted] dømmes til å betale sakens omkostninger med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra forfall til betaling skjer.

Den kjærende part har i det vesentlige anført:

Det er feil rettsanvendelse og bevisbedømmelse når herredsretten har kommet til at saken mot Telepost Europe AS og Telepost Nordic AS skal avvises.

Selskapene må likestilles med Telepost Holding SA når det gjelder [redacted]s krav mot Telepost Holding SA.

Saken mot Telepost Holding SA ble fremmet etter arbeidsmiljølovens regler. Etter tvistemålsloven § 68 kan søksmål som bringes inn for samme rett og i samme prosessformer etter nærmere betingelser behandles i samme sak.

Telepost Europe AS og Telepost Nordic AS er heleide datterselskaper av Telepost Holding SA. I Rt-1990-1126 er lagt til grunn at morselskap og datterselskap hadde felles arbeidsgiveransvar da arbeidsgiverfunksjonen var delt mellom begge selskapene.

Selskapene i Telepost fremtrer utad som ett selskap med ensartede produkter og teletjenester slik at de må anses for å ha et felles ansvar. Arrestforretningen var nytteløs fordi Telepost Holding SA ikke har eiendeler som det kan tas arrest i. Dersom [redacted] skal ha et effektivt arbeidsrettslig vern, må Telepost Europe AS og Telepost Nordic AS likestilles med Telepost Holding SA's forpliktelser overfor [redacted]. Han fikk for øvrig lønn utbetalt fra Telepost Europe AS og han hadde kontor i selskapets lokaler.

Reelle hensyn tilsier at selskapene hefter felles. Dermed vil det kunne besluttes arrest i formuesgoder som tilhører dem.

I tillegg til kjæremålsrklæringen, har den kjærende part inngitt bemerkninger i prosesskrift datert 19 oktober 1998.

Kjæremotparten henholder seg til herredsrettens resultat og begrunnelse.

Ingen av kjæremotpartene har arbeidsgiveransvar overfor [redacted], noe som er en forutsetning for at selskapene kan trekkes inn i søksmålet mellom [redacted] og Telepost Holding SA etter kumulasjonsbestemmelsen i tvistemålsloven § 68.

[redacted] har inngått avtale om ansettelse i Telepost Holding SA og arbeidsgiver i henhold til avtalen er dette selskap. Det var også Telepost Holding SA som avskjediget [redacted]. Det er ikke inngått noen arbeidsavtale mellom [redacted] og Telepost Europe AS eller Telepost Nordic AS. Det har aldri vært snakk om og aldri vært meningen at [redacted] skulle være ansatt i noen av disse selskapene.

Etter en helhetsbedømmelse av arbeidsforholdet til [redacted] er det heller ikke noe som tilsier at Telepost Europe AS eller Telepost Nordic AS var [redacted]s arbeidsgiver i tillegg til Telepost Holding SA. Det er intet argument i denne forbindelse at Telepost Holding SA, som er et selskap registrert i Luxemburg, ikke har formuesgoder å ta arrest i her i landet.

██████████ ble ansatt i Telepost Holding SA for å arbeide på tvers av selskapene i Telepostgruppen i flere land. Han skulle blant annet arbeide med finansiering og oppkjøp. Det var derfor naturlig at han ble ansatt i holdingselskapet.

██████████ benyttet kontor tilhørende Telepost Europe AS av rent praktiske hensyn. Han var den eneste i Norge som var ansatt i Telepost Holding SA og alternativet var hjemmekontor. Han disponerte kontoret maksimum en måned før arbeidstvisten oppsto.

I sin ansettelseperiode mottok ██████████ bare tre lønnsutbetalinger. I desember 1997 ble lønnen utbetalt fra Telpost Holding SA i form av konsulentonorar. I januar og februar 1998 ble lønnen av praktiske hensyn utbetalt fra Telepost Europe AS, samtidig som selskapet besørget skattetrekk. Telepost Europe AS har fått refundert utleggene av Telepost Holding SA.

I henhold til arbeidsavtalen var ██████████ viseadministrerendedirektør i Telepost Holding SA. Han mottok instruksjoner og rapporterte direkte til administrerende direktør i dette selskap. Telepost Europe AS og Telepost Nordic AS hadde ingen instruksjonsmyndighet og kontrollerte ikke det arbeid ██████████ utførte.

██████████ var ikke omfattet av de kollektive forsikringsordningene som ansatte i Telepost Europe AS og Telepost Holding SA har, og er heller ikke omfattet av den lovpålagte yrkesskadeforsikring.

Lagmannsretten skal bemerke:

Vilkårene for at Telepost Europe AS og Telepost Nordic AS kan trekkes inn i saken mellom ██████████ og Telepost Holding SA er at søksmålene kan bringes inn for samme rett og behandles i samme prosessformer. I tillegg må gjenstanden for søksmålet være en felles rett eller plikt, jf tvistemålsloven § 68 og § 61.

Kravet mot Telepost Europe AS og Telepost Nordic AS som begge er heleide datterselskaper av Telepost Holding SA, gjelder erstatning for uberettiget avskjed, jf arbeidsmiljøloven § 66 nr 3 , jf § 61 nr 2 og skal behandles etter arbeidsmiljølovens regler, jf Rt-1980-662 .

I forhold til arbeidsmiljøloven § 60 og § 61 kan mor og datterselskaper saksøkes dersom virksomheten er den samme, jf Rt-1993-345 , eller mor- og datterselskap har delt arbeidsgiverfunksjonene, jf Rt-1990-1126 . Slik saken foreligger opplyst legger lagmannsretten etter en samlet vurdering til grunn at både Telepost Holding SA og datterselskapene må anses å være arbeidsgivere i relasjon til ██████████ . Ved sin vurdering har lagmannsretten blant annet lagt vekt på at en ikke ubetydelig del av ██████████ s arbeidstid er medgått til arbeid for kjæremotpartene, selv om omfanget av dette er omtvistet. Også i andre henseender har konsernets virksomhet i forhold til ██████████ vært drevet uten hensyn til skillet mellom ulike aksjeselskaper. Søksmålet mot datterselskapene blir etter dette å fremme.

For at arrest skal kunne besluttes må både kravet som det begjæres arrest for og sikringsgrunn sannsynliggjøres, jf tvangsfullbyrdelsesloven § 14-6.

██████████ har krevet arrest for et beløp på inntil 3,5 mill kroner etter rettens skjønn. Etter avtalen av 22 august 1998 har ██████████ krav på 2 mill kroner. Avtalen er misligholdt, men ikke hevet. I tillegg til det avtalte beløp har ██████████ krav på lovens forsinkelsesrenter fra forfall, 4 september 1998, til det foreligger tvangsgrunnlag. Rentebeløpet settes skjønnsmessig til 100 000 kroner. Endelig har ██████████ krav på arrest for fremtidige saksomkostninger, jf Falkanger/Flock og Waaler Tvangsfullbyrdelsesloven med kommentar II side 822. Basert på at hovedforhandlingen kan gjennomføres på en dag anslås saksomkostningene skjønnsmessig å utgjøre 30 000 kroner.

Lagmannsretten legger etter dette til grunn at [REDACTED] har sannsynliggjort et krav på 2 130 000 kroner.

Etter lagmannsrettens vurdering har [REDACTED] også sannsynliggjort at skyldnerens adferd gir grunn til å frykte for at tvangsfullbyrdelse av kravet vil bli vesentlig vanskeliggjort om ikke arrest besluttes. De tre selskaper må her sees under ett. Det vises til planene om oppløsning av morselskapet eller flytting til Bermuda. Videre vises det til forsøkene på å få hovedforhandlingen i herredsretten utsatt, og til inngåelsen av avtalen 22 august 1998, som deretter uten grunn ikke ble oppfylt.

Arrestbegjæringen tas etter dette til følge. Lagmannsretten har ikke funnet grunn til å holde muntlig forhandling.

Lagmannsretten bemerker at det neppe kan være riktig at Telepost Holding SA ikke har eiendeler å ta arrest i, slik det skal være opplyst til namsmannen. Her nevnes aksjekapitalen i datterselskapene samt fordring på Telepost Nordic AS i forbindelse med lån til selskapet.

Kjæremålet har ført frem. Etter hovedregelen i tvangsfullbyrdelsesloven § 3-4, jf tvistemålsloven § 180 annet ledd bør kjæremotpartene betale [REDACTED] saksomkostninger for lagmannsretten. I mangel av oppgave fastsettes saksomkostningene inklusive gebyr skjønnsmessig til 7 000 kroner, jf tvistemålsloven § 176.

Kjennelsen er enstemmig. Den blir å sende namsmannen i Bærum for gjennomføring.

Slutning:

1. [REDACTED] gis arrest i formuesgoder tilhørende Telepost Europe AS og Telepost Nordic AS for å sikre tvangsfullbyrdelse av krav stort 2 130 000 - tomillionerettihundreogtrettitusen - kroner.

Arresten kan avverges eller oppheves ved at Telepost Europe AS og Telepost Nordic AS stiller sikkerhet for beløpet, jf tvangsfullbyrdelsesloven § 149 tredje ledd.

2. I saksomkostninger for lagmannsretten betaler Telepost Europe AS og Telepost Nordic AS in solidum til [REDACTED] 7 000 - sjetusen - kroner med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra forfall til betaling skjer. Oppfyllelsesfristen er 2 - to - uker fra forkynnelsen av denne kjennelse.

[REDACTED] gis arrest for saksomkostningsbeløpet i tillegg til beløpet under pkt 1. Arresten kan avverges ved at det stilles sikkerhet, jf tvangsfullbyrdelsesloven § 14-9 tredje ledd.